semend sissen om peawa monnikord ni sures sama et nemma sadda naggla kaalwa, ent ennambaste ennege katskümmend ehk kolmkümmend. Ne kel semend sissen ei olle, ei sa surembas kui innimisse på. Temma karwatse halja kore al om se walge pehme lihha ni kohhil kui kütsetu werske leib. Kui se suggu öige walmis om sis om temma kollane nink temma lihha ni kui meiewastalinne magge pudder mes harwaste ennege nink ettekaemissega woip süwwa, sest et temma ei pea terwe ollema. Seperrast woetas neid enne mahha enne kui nemma öige walmis omma. Sis neid leikatas, kige korega ehk ilma koreta kolmes ehk neljas tükkis, mähhip neid lehti sisse, körwetap neid kuma kiwwe pääl, sest ilma et nemma körwetu omma, ei woi neid süwwa. Kui nema nida omma walmistetu sis nemma maitswa nida kui leiba mes nisso jahhust om tettu, kun weidikesse Kartohwli jahho seggi om. Woip ka töist wisi neid prukida. Se pu suggu woetas mahha enne kui temma öige walmis saap, sis pantas kik hunnikohe kokko et nemma nida perran kütsawa. Perrast woetas koor ärra nink lihha ütsinda aetas ütte hauda kun kiwwe al nink úmbre omma, nink lassep sedda sääl kääma. Sest kaünu nink happanu tahhast tettas sis leibakessi, mähhitas lehti sisse nink pantas kuma kiwwi päle kütsama. Sedda wisi salswa nemma kawwa aiga parremb kui ne mes ilma hapnematta omma kütsetu. Sedda suggu leiba wotwa säälpolitse rahwas pikka tee pääl, hennele toitusses ütten.

Kolme puie päält saap üts innimenne, pea ajastaiga, hennele toitust wiljalt, ja kümme pu toitwa útte maja, kui perre liig suur ei olle. Meie ilma jaun, lounapolitsen kottussen, omma mönne püüdnu sedda tullulikko puud kaswatada, ent seni ajani ei olle se weel mitte sanu. Ehk woip eddispäidi holelikko kaemisse läbbi weel korda minna.

Nida om Jummal omma toitmisse nink üllespiddamisse wägge mitmesuggutse loodasju sissen näütnu. Meie prukime nink söme neid meie hoiame neid rohhus nink tiame et meile

Tarto ma-rahwa Kalender 1827, lk. 20